

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI ESIMEHE OTSUS

Asja number 20-1/24-03029-007
Otsuse kuupäev 5. aug 2024
Komisjoni koosseis Esimees Mihkel Kivisalu
Tarbija
Kaupleja KVA75 OÜ, 16394538
Tarbija nõue Lepingust taganemine.
Asja läbivaatamise aeg 16. juuli 2024

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale 329.82 eurot.

2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Kaebuse kohaselt ostis 19.01.2024 tarbija kaupleja e-poest (maxtrade.lv) kohvimasina (tellimus 106791) ning maksis toote eest EUR 329.82. 29.01.2024 sai tarbija toote kaupleja Läti aadressilt füüsiliselt kätte. Samal päeval otsustas tarbija lepingust taganeda ning andis sellest kirjalikult kauplejale teada. Kaupleja vastas, et nad ei võta kaupa tagasi, sest kohvimasin on hügieeniline toode.

31.01.2024 proovis tarbija kauplejale kauba tagastada füüsiliselt, samal aadressil, kust ta kauba kätte sai. Kaupleja keeldus kaupa vastu võtmast. Tarbija proovis kaupa tagastada ka kulleriga, kuid sai teate, et kaupleja keeldus ka kullerilt kaupa vastu võtmast.

Tarbija võttis ühendust Läti tarbijakaitse ametiga, kes soovitas tarbijal kaup kulleriga tagastada. Tarbija sai DPD kullerilt teate, et kaupleja keeldus ka kullerilt kaupa vastu võtmast ning toode on DPD laohoones.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vastas nõustamiskeskuse pöördumisele 13.03.2024. a järgnevalt:

„Tere! Hügieenilistel põhjustel ei saa me kaupa tagasi võtta. See on kasutatud.“

Eesti EL tarbija nõustamiskeskus pöördus uuesti kaupleja poole 21.03.2024 ning selgitas, et kohvimasin ei kuulu hügieenitoodete hulka. Samuti ei olnud masinat kasutatud ning sellekohased tõendid edastati ka kauplejale.

Kaupleja vastas Eesti EL tarbija nõustamiskeskuse pöördumisele 27.03.2024 järgmiselt:

„Oleme kindlad, et tarbija kasutas toodet eesmärgipäraselt, sest kui ta üritas seda tagastada,

mainis ta, et talle ei meeldinud masina puhul kohvitegemise protsess. Sellest tulenevalt eeldasime, et tarbija on toodet kasutanud. Kuidas suudate piltide põhjal kindlaks teha, et masinat ei ole kasutatud? Tarbija võib kohvimasina mürgiste kemikaalidega puhtaks pesta, et peita kasutusjälgesid. Sellel põhjusel ei võta me toodet tagasi. Edasimüümisel võib uus tarbija saada mürgistuse, kes siis vastutav oleks?“

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Tarbija ostis kauplajalt e-poest kohvimasina.

Tarbija soovis kohvimasina tagastada 14 päevase taganemisõiguse juures.

VÕS § 56 kohaselt võib tarbija lepingust taganeda 14 päeva jooksul ilma põhjust avaldamata.

Komisjon märgib täiendavalt, et Euroopa Kohus kohtuasjas nr C-489/07 on leidnud, et tarbija taganemisõigus on nähtud ette, et kaitsta tarbijat eriolukorras, mis valitseb sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, arvestades, et „tarbija ei saa tegelikult toodet näha ega osutatava teenuse laadiga tutvuda enne lepingu sõlmimist“. Lepingust taganemise õigus on seega mõeldud kompenseerima ebasoodsat olukorda, milles on tarbija sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, nähes talle ette sobiva nn järelemõtlemisaja, mille jooksul ta saab omandatud asja kontrollida ja järele proovida.

Tarbija on taganenud tähtaegselt. Kaupleja ei ole menetluse käigus tõendanud, et asja väärtus oleks tarbija tõttu vähenenud. Kaupleja on esitanud väite, et kohvimasin on hügieenitood, mille osas komisjon selgitab, et kohvimasin ei ole käsitletav seaduse mõttes hügieenitootena.

Seega on tarbijal õigus kogusummale. Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitäitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta, et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud. Komisjoni hinnangul on täidetud kõik materiaalsed ja formaalsed eeldused, et lepingust taganeda.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu
/allkirjastatud digitaalselt/